Dosar nr. 4-2209/2024
/4-24105499-12-4-19092024/

HOTĂRÂRE
în numele Legii

29 octombrie 2024 mun. Chişinău
Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana
Instanţa compusă din:
Președinte de ședință,
Judecător: Serghei Papuha
Grefier: Renata Nițuleac

examinând în şedinţă publică cauza contravenţională intentată în privinţa SRL ”Franzelcom”, cu sediul în mun. Chișinău, str. ***** *****, of. *****, IDNO *****privind atragerea la răspundere contravențională, în baza art. 349 alin. (1) Cod contravenţional, instanța de judecată, -

CONSTATĂ :

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 3 din *****, se constată că SRL „Franzelcom”, prin acțiunile sale a comis o contravenție în următoarele circumstanțe:

În temeiul art. 4 alin. (1³) din Legea 131 din 08.06.2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător şi în temeiul art.10 lit. (a) din Legea Nr. 140 din 10.05.2001 privind Inspectoratul de Stat al Muncii, în vederea efectuării unui control inopinat privind respectarea legislației muncii de către administrația SRL „Franzelcom”, Inspecția Teritorială de Muncă Chişinău a solicitat prezentarea documentelor privind relațiile de muncă necesare pentru examinarea petiției, (conform listei de verificare pentru controlul de stat în domeniul raporturilor de muncă aprobat prin Ordinul MMPS nr. 98/2022).

Contrar prevederilor art. 10 lit. (b) din Legea Nr. 140 - XV din 10.05.2001, privind Inspectoratul de Stat al Muncii, administrația SRL „Franzelcom” nu a prezentat documentele şi nu a dat informațiile solicitate de inspectorul de muncă în vederea examinării petiției.

Procesul contravențional, pornit în privinţa SRL „Franzelcom”, în baza prevederilor art. 409 alin. (3) și art. 442 alin. (1/1) din Codul contravențional, a fost remis de către agentul constatator spre examinare instanței de judecată.

Agentul constatator, Cristian Stodușnîi, în şedinţa de judecată a susținut procesul verbal cu privire la contravenție întocmit în privința SRL „Franzelcom” și a solicitat sancționarea societății conform prevederilor art. 349 alin. (1) Cod contravențional.

Administratorul SRL „Franzelcom”, Anatolie Canariov, în şedinţa de judecată nu s-a prezentat, fiind legal citat, astfel instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Examinând materialele prezentate, probele anexate la procesul verbal cu privire la contravenţie şi audiind participanții prezenți la proces, instanţa de judecată ajunge la concluzia, că SRL „Franzelcom”se face vinovată de comiterea faptei incriminate, aceasta fiind dovedită pe deplin prin cumulul de probe prezentate şi examinate de instanţă.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Potrivit prevederilor art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu prevederile art. 442 alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Potrivit prevederilor art. 458 din Codul contravenţional, la adoptarea hotărârii în cadrul procesului instanţa de judecată urmează să determine caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale și alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În speță, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 3, se constată, că, administrația SRL „Franzelcom”, contrar prevederilor art. 10 lit. (b) din Legea Nr. 140 - XV din 10.05.2001, privind Inspectoratul de Stat al Muncii, nu a prezentat documentele şi nu a dat informațiile solicitate de inspectorul de muncă în vederea examinării petiției depuse la 29.07.2024 la adresa Inspectoratului de Stat al Muncii nr. P-1230/24 privind încălcările legislației muncii.

Acțiunile SRL „Franzelcom” au fost încadrate juridic în baza art. 349 alin. (1) Cod contravențional.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurata în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului – verbal cu privire la contravenție nr. 3 din *****.

Sub aspectul legalității procesului – verbal, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului din speță pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Instanța de judecată reține că, procesul – verbal cu privire la contravenție din ***** a fost întocmit și perfectat în lipsa reprezentantului contravenientului, fapt confirmat prin aplicarea semnăturii pe actul emis de către martorii asistenți. Totodată se va reține și faptul că administratorul SRL „Franzelcom” a fost legal citat la sediul Inspecoratului de Stat al Muncii, Inspecția Teritorială de Muncă Chișinău pentru a lua cunoștință cu procesul verbal de control din ***** și constatarea contravenției, dar din motive necunoscute nu s-a prezentat.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului - verbal de contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.

În consecință, instanța constată că forța probantă a procesului-verbal cu privire la contravenție, nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor – verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul. (cauza Bosoni v. Franța, hotărârea din 7 septembrie 1999).

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului – verbal cu

privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

Subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui. Fiind întocmit de un agent al statului aflat în exercițiul funcțiunii, procesului verbal de contravenţie trebuie să i se recunoască valoare probatorie sub aspectul constatării stării de fapt.

În acest sens este de remarcat că în jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului de la Strasbourg se reţine în mod constant că prezumţiile nu sunt în principiu contrare Convenţiei.

Astfel, în Hotărârea pronunţată în cauza Salabiaku contra Franţei, Curtea a reţinut că prezumţiile sunt permise de Convenţie dar nu trebuie sa depăşească limitele rezonabile ţinând seama de gravitatea mizei și prezervând drepturile apărării.

În această ordine de idei și din interpretarea art. 425 alin. (2) și 442 alin. (1) al Codului contravențional, rezultă că procesul – verbal cu privire la contravenție nr. 3 din *****, face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar

Coroborând normele juridice menționate supra, examinând materialele prezentate şi probele anexate la procesul verbal cu privire la contravenţie, instanţa de judecată ajunge la concluzia, că SRL „Franzelcom” se face vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 349 alin. (1) din Codul contravențional, aceasta fiind dovedită pe deplin prin cumulul de probe prezentate şi examinate de instanţă.

Astfel, instanţa a stabilit cu certitudine, că SRL „Franzelcom” se face vinovată de comiterea acestei fapte prejudiciabile, fapt demonstrat pe deplin prin probele cercetate în cadrul cercetării judecătorești și anume:

- Procesul verbal cu privire la contravenție din *****;

- Delegația de control nr. ***** din *****, potrivit căruia obiectul care urmează a fi supus controlului îl constituie SRL „Franzelcom”, scopul controlului fiind respectarea actelor legislative și altor acte normative din domeniul raporturilor de muncă și metoda de control fiind indicată solicitarea directă a documentelor sau cu deplasarea la fața locului;
- Procesul verbal de control nr. ***** din *****, potrivit căruia s-a constatat că, ca urmare a deplasării la sediul SRL „Franzelcom” și înmânării delegației de control din *****, dnei Tatiana Boșneag, administratorul unității nu s-a prezentat la sediul Inspectoratului de Stat al Muncii și nu a prezentat documentele necesare pentru examinarea cauzei, contrar art. 10 lit. b) din Legea nr. 140 din 10.05.2001 privind Inspectoratul de Stat al Muncii și art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 131 din 08.06.2012 privind controlul de stat.

Analizând probele cercetate în şedinţa de judecată prin prisma prevederilor art. 425 din Codul contravenţional, care stipulează că probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei, instanţa, apreciindu-le conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, conchide că în şedinţa de judecată cu certitudine s-a dovedit vinovăţia SRL „Franzelcom” în comiterea contravenției prevăzute de art. 349 alin. (1) din Codul contravențional.

Conform prevederilor art. 9 alin. (1) din Codul contravențional, la aplicarea legii contravenţionale se ţine cont de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de persoana făptuitorului şi de circumstanţele atenuante ori agravante.

Potrivit prevederilor art. 41 din Codul contravenţional, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante.

Astfel, reieşind din materialele prezentate în şedinţa de judecată şi sancțiunile prevăzute de legiuitor, pentru contravenţia prevăzută de art. 349 alin. (1) din Codul contravențional, ţinând cont de prevederile art. 41 din Codul contravenţional, luând în considerație că vinovăția SRL „Franzelcom” în comiterea faptei imputate a fost dovedită prin probe pertinente și admisibile, instanța de judecată consideră că contravenienta se poate corija, iar scopul sancţiunii contravenţionale, prevăzut de art. 2 din Codul contravenţional, poate fi atins și prin aplicarea sancțiunii sub formă de amendă minimă de 60 unităţi convenţionale ce

constituie suma de 3000 /trei mii/ lei, fără privarea de dreptul de a desfăşura o anumită activitate.

Se explică SRL „Franzelcom” că, potrivit art. 34 alin. (3) din Codul contravenţional, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale. În acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească.

În temeiul celor expuse şi a prevederilor art. 460; 462 Cod contravenţional, instanţa de judecată,

HOTĂRĂŞTE:

Se recunoaşte vinovată SRL ”Franzelcom”, cu sediul în mun. Chișinău, str. ***** *****, of. *****, IDNO *****în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 349 alin. (1) Cod contravenţional, stabilindu-i pedeapsa sub formă de amendă, în mărime de 60 unități convenționale, ceia ce constituie 3000 (trei mii) lei, fără privarea de dreptul de a desfăşura o anumită activitate.

Se explică SRL ”Franzelcom” că în baza art. 34 alin. (3) Cod contravențional, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale. În acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească.

Hotărârea cu drept de recurs la Curtea de Apel Chişinău în termen de 15 /cincisprezece/ zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

Președintele de ședință,

Judecătorul Serghei Papuha